

La vida religiosa

Un dia una persona em va dir que no li veia cap sentit a la vida religiosa contemplativa i, en canvi, sí que li veia una mica de sentit a aquelles monges que fan coses pels altres. Jo crec que això no és cert, ja que les monges contemplatives també *fan* coses pels altres.

Preguntar-nos per quina religiosa és més religiosa depenent si és de vida activa (o apostòlica) o bé si és de vida contemplativa té el mateix sentit (és a dir, no té sentit) que preguntar-nos per quina aigua és més aigua: si la del riu, si la de la pluja, si la de la cascada, si la del llac, si la de l'onada, etc.

L'aigua que cau des d'una alçada considerable i pica a la roca fent soroll em remet a la vida activa, l'aigua assossegada i silenciosa d'un llac em remet a la vida contemplativa. I de la mateixa manera que tota aigua tard o d'hora acaba al mar, que és des d'on ha sorgit, tota vida religiosa acaba en Déu, en qui té el seu origen.

L'aigua en qualsevol de les seves formes té la seva bellesa... La vida religiosa, en qualsevol de les seves formes, també és una manifestació de la bellesa de Déu.

LA VIDA RELIGIOSA

Comentari de Jordi López i Bosch del CPM Olesa de Jordi López i Bosch